

1886-06-07

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende.

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:

Civita d' Antino

Arkivplacering:

Mappe 17 nr. 14

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

at findes, mellem og mellem kom landskabet,
på se det ene Mal der nok er så
længde fælle. Men her Taler, vil du
ikke nok være mig bashed om jeg har
fået Stændet, om det er ganske
Bekendt, for jeg skal jo tabbe, Akkurat
niet, og det kan jeg ikke gøre, for
jeg med vished ved, at jeg har fået det
Det er nu allerede meget ~~det~~ min tak
Kommer, jeg havde troet her havde
ligger breve fra Niels med bedste, det
gjorde her ikke, men det var sent end
aldrig, så du sender mig nok bare et
brev om det. Og nu har vel,
Niels Onkel og Tante (nu meget, Niels og
Catharine ~~er~~ vel i Skandinavien? Det
er meget velkommet papir, og jeg har
skrevet mig, bare du kan læse det...
Nu er Agnete kommet og, og viden og
ormer blomster i glas, det er hyggeligt
kan du tro. Og nu er begyndt at læse
brev sammen. Nu glædelig jule for os
bryde Vælle om det dig, Kjære Fru Fru...
Den gamle Niels Niels...

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 17 Nr. 14

Rechts d'Alteus, Provincia di
Aquila

9. Juni 1856

Jeg sender dig hermed et Brev, som jeg har
skrevet til dig, og som jeg har
Kjære Fru Fru!
Nu har jeg dog et at få skrevet til
dig. I første Aften kom vi her, det var
en sand fest for os, vi blev modtagne
med åbne arme, og vi havde i den sidste
Tid, især i den trykkelige varme i Rom,
begyndt at længes efter en Her, der
gjendte her, for så vidt som vi bliver
her, men her er det meget at gøre i alle
retninger, i altfald nu, først ringen til
vi kommer i orden, så det er svært
at overkomme alting. Agnete synes
at alt her er dejligt, Blomsterne meget
bedre end hvor vi endnu har været, id
der rigt, kun synes her, at her for
migt et godt, og den første Aften gik
vi sammen med familien, og så vidste
alt det, hvidt, som var muligt.
Nu drukne i Blomster, allerede i Rom,
hvor vi kun var en Aften og en Formiddag

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

fandt dem så mange, at den næsten fulgte
alt det prædikeord som havde med, og her er
indimellem flere og bedre og nogle er ved at
afblønde, så vi må vende og dreje os i
gennem vanskelighederne, så godt vi
kan. Da vi om aften gik ind i byen
på aften, så kom og en pige bar vist teg
på hovedet, jeg så ved siden og fandt
giggesorten til Agnete, giggesorterne er
så dygtige, så er i fuldt flor nu, og
jeg vidste fra gamle dage hvor de skulle
stå. Agnete så også nogle fra ædelst.
Så når vi her om, og hun blev så glad
over de smukke omgivelser, den fine
luft og alt det smukke her og alle de
mænd og de gode glade mennesker,
den familien her, naturligvis. Men
så var det, at vi fik for meget at
spise. Næste dag så vi os om, og der
kom glæde på glæde, så vi var borte
fra i meget større end den havde
været, og om eftermiddagen møtte
vi jo med efter de giggesorter, vi ikke
kendte bare med den første dag, og nu havde
vi formentlig kendt dem, og så blev vi her
købt i Rom, men den på vejen havde været
fuldt med piger. Hvor vi går sammen
folk, med unge og børn og piger og de
delede bouquetter, mest røde, men er det
jo rødme. Så der var vi borte til
byen, så det Agnete og så med mange ting,
na er hun ikke i køkkenet, fra at lære
den et parter normalt, og det
går ikke mentes til, for jeg har en
naftendigt letter den ned på sig. I
Rom besøgte vi tante Karoline, og
der var det til tante Lucretia, men der
den hendes for det var vist alt for
længt inden jeg var at bli stanset til
hænde, og så blev hun mange gange.
Men i Firenze kendte vi ikke nogle gæster
dengang. Nu skulle jeg snart til at
begynde at male, jeg tror meget til
det, men jeg har da heldigvis også bygget